

ба та попытала го — „що прави отечество то?“ А той, като и' реклъ чи сички тѣ ся погубили, ударела го съ една кермыда, убилаго, и рекла — „Ами тебе за извѣстіе ли тя проводихъ тукъ?“

Много такива примѣры може да намери чловѣкъ въ Исторіи тѣ на сички тѣ народы.

140-о. А 3), кой то мысли и прави изрядни, той говори и слова изрядни и високи. Высота Слова има различіе отъ Высоко Слово, Първо то е израженіе чувства, или мысль Высока, минутна, кратка, ненадеждна, силна, коя то грабва и извысочява душъ тж. Тая высочина состои отъ малко или една речъ. и. п. „И рече Господъ“ — да бжде свѣтъ, „и бжди свѣтъ.“ Много такивы примѣри има Свѣто то Писаніе.

Мидіа изреква да си обіе чяда та за невѣрныя сжмжжъ, мысли що да стори, мили и' сж дѣца та, най сетнѣ дума — „Знамъ колко велико зло ще сторжж, но мойа гнѣвъ є по' великъ отъ мойа разумъ“.

141-о. Высоко Слово є израженіе на високи предмети, простира ся много, колко то допрощавать предмети тѣ, има образы дѣйствителны, фигуры силны и проч. Въ Свято то писаніе има много примѣры, най много, Іовъ и Давидове тѣ Псаломы!

142-о, Слово то, кое то говори за голѣми и чюдесни дума ся Великодѣпно. Кое то говори за страшни и трепетни дума ся Страдателно и Трагическо.

143-о. Другъ Карактеръ противенъ на Великодѣпныя є Пусталыа, но не є укорителный, но є и добръ споредъ обстоятелства та, защо той избира и мысли просты, но благородны, и сочиненіе просто, и имена обыкновенни и общи, и є приличенъ на Просто то, Простонародно то, и Домашно то израженіе.

144-о. Ако ищемъ да изобразимъ Карактери тѣ на Слова та съ вѣркашни чловѣчески карактери, можемъ тжж.